

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Carinska tarifa**". Rad ima **16 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **DEO TEKSTA** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti. Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati [ovde](#).

SEMINARSKI RAD

Predmet: SPOLJNOTRGOVINSKO POSLOVANJE

CARINSKA TARIFA

Beograd, maj, 2011.

SADRŽAJ

UVOD.....	3
1. ISTORIJA CARINSKE TARIFE.....	4
2. CARINSKE TARIFE.....	6
3. VRSTE (PODELE) CARINSKIH TARIFA.....	7
4. NOVI ZAKON O CARINSKOJ TARIFI.....	8
4.1. Struktura Carinske tarife.....	9
4.2. Šta je promenjeno u novoj Carinskoj tarifi?.....	10
4.3. Carinske stope.....	10
5 HARMONIZOVANI SISTEM CARINSKE TARIFE.....	11
5.1. Harmonizovani sistem kroz istoriju.....	12
6. CARINSKA TARIFA SRBIJE I HARMONIZOVANI SISTEM.....	12
7. OSNOVNA PRAVILA I NAPOMENE U CARINSKOJ TARIFI.....	14
ZAKLJUČAK.....	15
LITERATURA.....	16

UVOD

Ovakav stav našeg kolege s početka XX veka, utemeljen je na istorijskim činjenicama, jer je carina kao danak ili porezi bila poznata još u starom veku. Uбирала ih je država ili pojedini gradovi. Kod starih Grka u Atini plaćala se dažbina od 2% na uvoz i izvoz robe preko Pireja. Rimljani su ih takođe razrezivali kao državne i provincijske ili gradske. Još u rimsko doba carine su predstavljale značajan prihod državne blagajne. Na pojedinim saobraćajnim mestima u provincijama postojale su carinske postaje (stationes) gde je carina naplaćivana prilikom prolaska robe. Visina carine iznosila je 2,5% (quadrogesimo) od vrednosti uvezene robe. Naplata carinskih prihoda davana je i pod zakup, u početku čak zakupcima iz redova domicilnog stanovništva, a kasnije, od sredine II veka, naplaćivali su je službenici koji su u našim krajevima nosili naziv publicum portarii Illyrici et ripae Thraciae. U srednjem veku osim izvoznih i uvoznih, plaćala se i proвозna, takoreći tranzitna carina.

Najstariji sačuvani carinski pravni zakon vezan za naše prostore jeste Dubrovački carinski statut – Liber statutorum doane – iz 1277. godine. Osim pravnih običaja i domaćih pisanih pravnih izvora, u Srbiji je već početkom XIII veka ušao u upotrebu prvi pisani pravni izvor vizantijskog porekla. Sava Nemanjić, sv. Sava, po proglašenju autokefalnosti srpske pravoslavne crkve 1219. godine izdao je Nomokanon, skup crkvenih i svetovnih pravnih propisa. Oslanjajući se na njega u vreme razvijene feudalne države 1349. godine, nastao je Dušanov zakonik, dopunjen 1354. godine, kojim je normiran najveći broj društvenih odnosa.

Srednjovekovni srpski vladari naplatu carine obično su davali u zakup, najčešće Dubrovčanima, da bi se dolaskom Turaka na Balkan potpuno promenila i struktura prihoda. Najznačajniji je bio porez u novcu, takozvani desetak, u „zemaljskim proizvodima”, radnoj snazi, „nahijski prirez”, prihod od kazni i, na kraju, prihod od carina, prevoza i ribolova.

1. ISTORIJA CARINSKE TARIFE

Oslobođenjem od Turaka, prihod od carina i prevoza preko skela počeo se prikupljati prvi put u maju 1804. godine, kada je Karađorđe ustanovio carinarnicu sa skelom na Ostružnici. Kao i pod turskom vlašću, carina je iznosila 3%. Vazalna Srbija morala je svoje carinske tarife da sastavlja u skladu sa postojećim odredbama Portinih ugovora i Knez Miloš se u tom pogledu verno pridržavao Portinih uputstava.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com